

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **ROBSTAV stavby k. s.**, se sídlem Na Stínadlech 495, Písek, zastoupená Mgr. Filipem Toulem, advokátem se sídlem Lannova 16/13, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2018, č. j. 6 A 108/2015 – 75,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) rozsudkem ze dne 31. 7. 2018, č. j. 6 A 108/2015 – 75, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2015, č. j. 2163/ENV/15 47/520/15.

[2] Rozsudek městského soudu napadla žalobkyně (dále též „*stěžovatelka*“) kasační stížností, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 28. 8. 2018. Soud stěžovatelku usnesením ze dne 10. 9. 2018, č. j. 9 As 331/2018 – 22, vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 12. 9. 2018. Lhůta stanovená usnesením k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 27. 9. 2018, aniž by stěžovatelka soudní poplatek v této lhůtě uhradila (což neučinila ani do dne vydání tohoto rozhodnutí).

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“) vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. Dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) lhůtě 15 dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Dle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.* Nejvyšší správní soud tedy podle tohoto ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s.,

řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané § 9 odst. 1, věta druhá zákona o soudních poplatcích. O těchto následcích byla přitom stěžovatelka usnesením č. j. 9 As 331/2018 – 22 poučena.

[5] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu